

nanssubvalget og jeg ikke have kunnet tiltræde. Det er Landrinasforslaget under Nr. 208 angaaende en Understøttelse til Soldaterhjemmet. Det blev opløst af den ærede Ordfører, at vi endnu have et Soldaterhjem ude paa Kristianshavn, som støttes af Staten. Naar vi ikke have kunnet tiltræde Forslaget om at forhøje Understøttelsen dertil, er det af forskellige Grunde, og i alt Fald kunne vi ikke tiltræde de Grunde, som den ærede Ordfører angav til Gunst for denne Forhøjelse af 1,000 Kr. Den ærede Ordfører nævnedes, at dette hjem er til stor Hjælp for Soldaterne. Men jeg tror nu ikke, at det er til nogen særlig Hjælp for dem. Jeg tror, at af de Soldater, som komme til Kjøbenhavn, ville de, der ere aandelig paavirkede i en eller anden Retning, have Steder nok at ty hen til. Der er jo det gode ved Kjøbenhavn blandt det meget daarlige, som ogsaa findes her, at alle aandelige Strømninger og Retninger her i Landet ere repræsenterede i Kjøbenhavn, og jeg tror, at de i Forvejen aandelig paavirkede unge Mænd, der komme her ind som Soldater, have Steder nok at ty hen til, og at de ogsaa ville ty derhen, det har jeg erfaret mange Gange. Jeg behøver blot at nævne, at de, der have sluttet sig til Højstolerne, ville gaa til „Højstolehjemmet“ og til „Højstolesamfundet“ o. s. v. Vi have jo en Beretning om dette Soldaterhjem, som ligger for os, og er bleven omdelt i Anledning af, at Staten yder Bidrag til det, og naar nu Forholdet er det — jeg vil meget bede den ærede Minister om at regulere mine Tal, hvis de ere urigtige, jeg nævner dem kalkulatorisk. Den ærede Minister ryfter paa Hovedet. Han føler sig saa siffter paa denne Bevilling, at han i Tankerne siger til mig: Tal Du blot væk alt, hvad Du vil, jeg skal nok faa mine Penge. Det er det, der gør ham saa modig, for ikke at sige overmodig. Men jeg siger altsaa, at naar Forholdet er det, at vi her i Kjøbenhavn have 5—6,000 Soldater, naar der er mest Mandstab inde, og 1—2,000 Mand, naar her er færrest Soldater, og det ophyses, at der af besøgende i dette Soldaterhjem kun har været 856, saa forekommer det mig, at det er en lidt urimelig Tale, naar det siges, at dette Soldaterhjem har været til særlig Hjælp for Soldaterne. Og selv om vi halvere Soldaternes Antal her i Kjøbenhavn, synes det mig at være et grumme lille Tal. Jeg kan derfor ikke indse, at dette hjem er til særlig Hjælp for Soldaterne. Det er jo heller ikke gratis. Det ophyses her i Beretningen, at naar de blive indfaldte, svare de kun $\frac{1}{2}$ Kr. i Kontingent for Afgangen og $\frac{1}{2}$ Kr. for

at faa deres Løj opbevaret. Og jeg maa da gaa ud fra, at de første Gang svare 1 Kr. for Afgangen til Soldaterhjemmet og 1 Kr. for at faa Løjet opbevaret. Men naar vi vide, hvor ringe den Lønning er, Soldaterne faa, og hvor lidt de ofte selv eje, saa er det klart, at de hyppig ikke have Raad til at give 2 Kr. i Medlemsbidrag til en Forening. Det ærede Medlem sagde, at Ledelsen var god. Men det er nu ganske, som man tager det, jeg har den dybeste Mistillid til en Ledelse, hvori den ærede Minister er i Spidsen, og i Side 5 i Beretningen meddeles det, at det første Bestyrelsesmedlem er hans Ekscellence Generalmajor Bahnsen, saa jeg vil ikke sige, jeg føler mig saa særdeles siffter paa, at denne Ledelse er udmærket. Jeg mener ikke, at der er Grund for os til at være saa saa evigglade for Ledelsen og til at være paa, at naar Ledelsen blot er i Ekscellencen, Generalmajor Bahnsens Hænder, saa er den i gode Hænder. Jeg har aldrig nogen Sinde erfaret, at der var Grund til at tro, at dette var en særlig god Ledelse. I alt Fald fra det politiske Standpunkt, hvorpaa jeg og mange med mig staa, er det ikke indlysende. Nej, Tingen derude har nok et militaristisk Præg og Sping, og at man saa vidt mulig søger at paavirke Soldaterne i denne Retning, tror jeg gerne. Selvfølgelig gøres der de hæderligste Bestræbelser i saa Henseende, det kunne vi stolt paa, saa denne Ledelses Ypperlighed er jeg ikke siffter paa. Det er imidlertid ikke dette, der har været Hovedgrunden for mig, og det ærede andet Medlem af Finanssubvalget til ikke at være med til denne Bevilling. For Hovedgrund har nemlig været, den — og vi antage, at alle Medlemmer maa være enige med os deri — at naar vi støtte noget fra Statens Side, saa maa det i alt Fald ikke være en ensidig Partifighed, vi støtte. Vi have ingen Ret til her at uddele Straf og Belønning i den Forstand til enkelte politiske Afstygninger og Sider, og derfor, naar der har været saa stor Debat som forleden Dag om Forsatterunderstøttelsen, er det netop fordi, der var Hensyn, som man skal og bør tage. Hensyn til alle Sider. Jeg interesserer mig ikke for at faa min Søn til Kjøbenhavn og skulle være Soldat, og at han saa skal komme i det ved Statens Hjælp opretholdte Soldaterhjem, thi naar han kommer der, er der sørgt for hans Højreopdragelse gennem Bladholdet. Jeg mener, at naar Staten skal støtte en saadan Institution, skal den være upartisk, og jeg vil spørge den højtærede Minister — men maaste han heller ikke vil svare mig paa det, dog at lade være at svare, kan ogsaa være et Svar — er Forholdet nu